

Ngày 12/7, Tòa Trọng tài Biển Đông đã ra phán quyết về vụ kiện giữa Philippines và Trung Quốc. Nghiên cứu Biển Đông xin giới thiệu bìa dịch Thông cáo Báo chí và Tóm tắt phán quyết về thẩm quyền và nội dung các bước trình của Philippines.

THÔNG CÁO BÁO CHÍ

Toà Trọng tài Biển Đông

(Công hoà Phi-líp-pin v Công hoà nhân dân Trung Hoa)

La Hay, 12 tháng 7 năm 2016

Toà Trọng tài ban hành phán quyết

Phán quyết được Toà Trọng tài thành lập theo Phụ lục VII, Công ước của Liên hiệp quốc về Luật Biển (sau đây gọi là “Công ước”) trong vụ kiện giữa Công hoà Phi-líp-pin và Công hoà nhân dân Trung Hoa (sau đây gọi là ‘Phi-líp-pin’ và ‘Trung Quốc’) hoàn toàn nhất trí thông qua và ban hành.

Vụ kiện trọng tài này liên quan đến vai trò của các quy định lịch sử và nguồn gốc xác định các vùng biển được hưởng tểi Biển Đông, quy chế của một số cấu trúc cở thỏ và khả năng tạo ra vùng biển của các cấu trúc này, và tính hợp pháp của các hành vi của Trung Quốc mà Phi-líp-pin cho là vi phạm Công ước. Phù hợp các giới hạn của cở chế giới quyết tranh chấp bất buỏc của Công ước, Toà Trọng tài đã nhận mỏnh Toà không phán quyết bất kể vỏn đỏ nào liên quan đến chế quyỏn đỏi vỏi các vùng lãnh thổ đỏi liỏn và không tiến hành phân đỏnh bất kể mỏt ranh giới trên biển nào giữa các bên của vụ kiện.

Trung Quốc đã nhiều lần tuyên bố ‘nỏc này không chấp nhận công nhỏ không tham gia vào tiến trình trọng tài do Phi-líp-pin đỏn phỏng khỏi xỏng’. Tuy nhiên, Phụ lục VII quy đỏnh rằng “viỏc vỏng mỏt của mỏt bên hoỏc viỏc mỏt bên không thỏc hiỏn viỏc biển hỏ không tạo nên bất kể rào cỏn nào cho tiến trình tỏ tỏng”. Phụ lục VII công quy đỏnh rằng trong trỏng hợp mỏt bên không tham gia vào tiến trình tỏ tỏng, Toà Trọng tài “phỏi chế chế rằng Toà có thỏm quyỏn giới quyết vỏ tranh chấp công nhỏ nỏi dung kiện phỏi đỏc chếng minh đỏy đỏ cỏ vỏ mỏt pháp lý và thỏc tỏ”. Theo đỏ, trong suỏt quá trình tỏ tỏng, Toà Trọng tài đã thỏc hiỏn các biển pháp cỏn thiỏt đỏ kiểm tra tính xác thỏc của các đỏ trình do Phi-líp-pin đỏa ra, bao gỏm cỏ viỏc yêu cầu Phi-líp-pin cung cỏp thêm các lập luận, đỏt ra các câu hỏi cho Phi-líp-pin trỏc và trong hai phiên tranh tỏng, chế đỏnh các chuyên gia đỏc lập có nhiỏm vụ báo cáo Toà vỏ các vỏn đỏ kể thuỏt và thu thỏp các bằng chếng vỏ mỏt lịch sử liên quan đến các cấu trúc tểi Biển Đông và chuyỏn các bằng chếng này cho các bên trong vụ kiện đỏ các bên đỏa ra bình luận.

Trung Quốc, thông qua Bản Tuyên bố lập trình ban hành tháng 12 năm 2014 cũng như các tuyên bố chính thức khác, cũng tuyên bố rõ ràng rằng theo quan điểm của nước này, Tòa Trọng tài không có thẩm quyền giải quyết vụ kiện. Điều 288 của Công ước quy định: ‘Trong trình bày xãy ra tranh chấp về việc liệu một tòa hay một cơ quan trọng tài có hay không có thẩm quyền, vấn đề này sẽ do chính tòa hay cơ quan trọng tài đó quyết định’. Theo đó, Tòa Trọng tài đã tổ chức một phiên tranh tụng về thẩm quyền và khả năng thụ lý vụ việc vào tháng 7 năm 2015 và ban hành một Phán quyết về thẩm quyền và khả năng thụ lý vụ việc vào ngày 29 tháng 10 năm 2015, quyết định về một số vấn đề liên quan đến thẩm quyền và hoãn lại một số vấn đề để tiếp tục xem xét. Tòa Trọng tài, sau đó, tiếp tục triệu tập và tổ chức một phiên tranh tụng về các vấn đề nội dung của vụ kiện từ ngày 24 đến 30 tháng 11 năm 2015.

Phán quyết được ban hành hôm nay giải quyết các vấn đề về thẩm quyền mà Tòa chưa quyết định trong Phán quyết về thẩm quyền và khả năng thụ lý vụ việc cũng như giải quyết các vấn đề về nội dung thực chất đối với các yêu cầu mà Phi-líp-pin nêu trong thẩm quyền của Tòa. Theo quy định tại Điều 296 của Công ước và Điều 11 của Phụ lục VII Phán quyết này có tính ràng buộc pháp lý và có tính chung thẩm.

Quyền lịch sử và vùng 9 đảo:

Toà Trọng tài nhận thấy có thẩm quyền để xem xét tranh chấp giữa các bên liên quan đến quyền lịch sử và nguồn gốc xác định các vùng biển được hưởng tại Biển Đông. Về mặt nội dung thực chất, Tòa kết luận rằng Công ước quy định một cách toàn diện về các quyền đối với các vùng biển, và việc báo về các quyền trên tại trình Công ước liên quan đến tài nguyên đã được xem xét, nhưng chúng không được thông qua và quy định tại Công ước. Theo đó, Tòa kết luận rằng nếu Trung Quốc đã từng có quyền lịch sử đối với các nguồn tài nguyên trong các vùng biển ở Biển Đông, quyền này đã bị xóa bỏ do chúng không phù hợp với quy chế vùng được quy định kinh tế theo quy định của Công ước. Tòa cũng nhận thấy dù trong lịch sử, những người đi biển cũng như ngư dân tại Trung Quốc cũng như các nước khác đã sử dụng các đảo tại Biển Đông nhưng không có bất kỳ bằng chứng nào cho thấy về mặt lịch sử Trung Quốc đã được quyền kiểm soát vùng nước này cũng như tài nguyên tại đây. Vì vậy, Tòa kết luận không có cơ sở pháp lý để Trung Quốc yêu sách quyền lịch sử đối với tài nguyên tại các vùng biển phía bên trong đường 9 đảo.

....

Độc toàn bản dịch [tôi đây](#).

Bản gốc tiếng Anh [đọc](#) [tôi đây](#).

Nghiên cứu Biện Ông

Bài dịch thuộc bản quyền Nghiên cứu Biện Ông. Mọi người chỉ được dẫn đường link, không được lợi khi chưa có sự đồng ý của Ban Biên tập.